

Ο περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων (Τροποποιητικός) Νόμος του 1979 εκδίδεται διά δημοσιεύσεως εις την επίσημον εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας συμφώνως τῷ άρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμὸς 41 τοῦ 1979

ΝΟΜΟΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΩΝ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ ΦΟΡΩΝ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ 1978

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολούθως :

1. Ὁ παρὼν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περί Βεβαιώσεως καὶ Εἰσπράξεως Φόρων (Τροποποιητικός) Νόμος τοῦ 1979 καὶ θὰ ἀναγιγνώσκηται ὁμοῦ μετὰ τῶν περί Βεβαιώσεως καὶ Εἰσπράξεως Φόρων Νόμων τοῦ 1978 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς καλουμένων ὡς «ὁ βασικὸς νόμος»), ὁ δὲ βασικὸς νόμος καὶ ὁ παρὼν Νόμος θὰ ἀναφέρονται ὁμοῦ ὡς οἱ περί Βεβαιώσεως καὶ Εἰσπράξεως Φόρων Νόμοι τοῦ 1978 ἕως 1979.

Συνοπτικὸς
τίτλος.

4 τοῦ 1978
23 τοῦ 1978.

2. Ὁ βασικὸς νόμος τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐνθέσεως εὐθὺς μετὰ τὸ ἀρθρὸν 23 τοῦ ἀκολουθοῦ νέου Μέρους καὶ Ἀρθρῶν, τῶν ἐπομένων Μερῶν IV ἕως X καὶ Ἀρθρῶν 24 ἕως 54 ἀναριθμουμένων Μερῶν V ἕως XI καὶ Ἀρθρῶν 30 ἕως 60.

Τροποποιήσις
τοῦ βασικοῦ
νόμου διὰ τῆς
προσθήκης νέου
Μέρους.

«ΜΕΡΟΣ IV — ΠΡΟΣΩΡΙΝΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΙ

Προσωρινὰ
Φορολόγια.

24. Ἀνεξαρτήτως παντὸς ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διαλαμβανόμενου, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ὁ φόρος ὁ πληρωτέος ὑπὸ προσώπων ἅτινα κτῶνται εἰσόδημα ἄλλο ἢ ἐξ ἀποδοχῶν, εἰσπράττεται κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ φορολογικοῦ ἔτους διὰ τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται ὁ φόρος, ὁ Διευθυντὴς προβαίνει εἰς προσωρινὴν φορολογίαν, ὡς προβλέπεται ἐν τῷ παρόντι Μέρει.

Βάσει
προσωρινῆς
φορολογίας.

25. Τὸ ποσὸν τῆς προσωρινῆς φορολογίας δι' ἕκαστον ἔτος εἶναι—

- (α) τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβληθέντος ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ εἰσοδήματος τοῦ τελευταίου ἔτους διὰ τὸ ὁποῖον ἔχει ἐπιβληθῇ φορολογία, ἢ
- (β) τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διευθυντοῦ, δέον νὰ εἶναι ὁ φόρος ὁ πληρωτέος ὑπὸ τοῦ προσώπου τούτου διὰ τὸ ἔτος τοῦτο.

Εἰδοποίησις
περί
προσωρινῆς
φορολογίας.

26. Εἰς ἕκαστον πρόσωπον ἐπιβιβάζεται, ἐντολῇ τοῦ Διευθυντοῦ, εἴτε διὰ προσωπικῆς ἐπιδόσεως, εἴτε διὰ συστημένης ἐπιστολῆς, εἰδοποίησις, ἀπευθυνομένη εἰς τὴν συνήθη προσωπικὴν ἢ ἐπαγγελματικὴν αὐτοῦ διαμονήν, δηλοῦσα τὸ προσωρινὸν φορολογητέον εἰσόδημα, τὸν προσωρινὸν πληρωτέον φόρον, καὶ τὴν ἡμερομηνίαν ἢ ἡμερομηνίας κατὰ τὴν ὁποίαν ἢ κατὰ τὰς ὁποίας ὁ οὕτως ἐπιβληθεὶς προσωρινὸς φόρος καθίσταται πληρωτέος.

Υπολογισμός
προσωρινής
φορολογίας
υπό του φόρου
λογισμένου.

27. Πάν πρόσωπον δικαιούται νά υποβάλῃ ἰδικόν του ὑπολογισμόν ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ἀντικείμενον φόρου καὶ τὸν ὑπ' αὐτοῦ πληρωθόμενον προσωρινόν φόρον. Ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει τὸ ποσὸν τοῦ προσωρινοῦ φόρου εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ προσώπου τούτου ὑπολογισθὲν ποσὸν καὶ καταβάλλεται κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἢ τὰς ἡμερομηνίας τὰς καθοριζομένας ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἐπὶ τῆς πρὸς τοῦτο ἀποστελλομένης εἰδοποιήσεως.

Προσωρινή
φορολογία
καθ' ὑπο-
λογισμόν.

28.—(1) Ὅσακις ὁ Διευθυντὴς ἔξη λόγους νά πιστεύῃ ὅτι τὸ προσωρινόν ἀντικείμενον φόρου προσώπου τινὸς θὰ εἶναι μεγαλύτερον τοῦ προσωρινοῦ ἀντικειμένου τοῦ φόρου, ὡς τοῦτο ἔχει ὑπολογισθῇ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Μέρους, ὁ Διευθυντὴς δύναται νά ἀναθεωρήσῃ τὸ ποσὸν τοῦ προσωρινοῦ ἀντικειμένου τοῦ φόρου καὶ τὸ ποσὸν τοῦ προσωρινοῦ φόρου καὶ νά κοινοποιήσῃ τὴν ἀπόφασίν του διὰ σχετικῆς εἰδοποιήσεως πρὸς τὸ ἐνδιαφερόμενον πρόσωπον.

(2) Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 20 καὶ 21 αἱ ἀφορῶσαι εἰς ἐνστάσεις καὶ προσφυγὰς ἐφαρμόζονται ἐφ' οἷα σδιῇποτε ἀποφάσεως τοῦ Διευθυντοῦ δυνάμει τοῦ παρόντος Μέρους, ἀλλ' ἡ καταβολὴ τοῦ ἀπαιτηθέντος φόρου δὲν ἀναστέλλεται ἐκκρεμοῦντος τοῦ ἀποτελέσματος τῆς τοιαύτης ἐνστάσεως ἢ προσφυγῆς.

Πρόσθετος
φόρος λόγῳ
χαμηλοῦ
ὕπολογισμοῦ
καὶ ἐπιστροφῆς
φόρου μετὰ
τόκου λόγῳ
ὕψλοῦ
ὕπολογισμοῦ.

29.—(1) Ὅσακις δι' ἓν ἔτος τὸ ἀντικείμενον φόρου, ὡς τοῦτο ἔχει ὑπολογισθῇ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Μέρους, εἶναι χαμηλότερον τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ ἀντικειμένου τοῦ φόρου, ὡς τοῦτο θὰ ἔξη τελικῶς ἐξακριβωθῇ, τὸ πρόσωπον τοῦτο ὑπόκειται, ἐπιπροσθέτως πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ κανονικοῦ φόρου, εἰς πληρωμὴν ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ ἓν δέκατον τῆς διαφορᾶς μετὰξὺ τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου ὡς τοῦτο ἔχει τελικῶς ἐξακριβωθῇ καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ προσωρινοῦ φόρου τοῦ πληρωτέου ἢ πληρωθέντος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Μέρους:

Νοεῖται ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐδαφίου δὲν ἐφαρμόζονται εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν πρόσωπόν τι ἀμφισβητεῖ ἐπὶ Δικαστηρίῳ τὴν εἰς αὐτὸ ἐπιβληθεῖσαν φορολογίαν ἐπὶ νομικοῦ σημείου μὴ εἰσέτι ἀποφασισθέντος.

(2) Ὅσακις πρόσωπόν τι ἀποδείξῃ ὅτι ἀναφορικῶς πρὸς φορολογικόν τι ἔτος κατέβαλε προσωρινόν φόρον ὑπερβαίνοντα τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τοῦ ὀρθοῦς ἐπ' αὐτοῦ ἐπιβλητέου, τὸ πρόσωπον τοῦτο δικαιούται ὥπως τῷ ἀποδοθῇ τὸ οὕτω καθ' ὑπερβολὴν καταβληθὲν ποσὸν ὁμοῦ μετὰ τόκου ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κατὰ τὴν ὁποίαν κατεβλήθη ὁ προσωρινὸς φόρος, πρὸς ἑννέα τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως.».

Τροποποίησις
τοῦ ἀρθροῦ 35
τοῦ βασικοῦ
νόμου.

3. Τὸ ἀρθρον 35 τοῦ βασικοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

(α) Διὰ τῆς ἐν τέλει τῆς παραγράφου (α) τοῦ ἐδαφίου (1) αὐτοῦ ἀντικαταστάσεως τῆς ἄνω τελείας διὰ δύο τελειῶν καὶ τῆς προσθήκης τῆς ἀκολούθου ἐπιφυλάξεως:

«Νοεῖται ὅτι ἀπὸ τοῦ φορολογικοῦ ἔτους 1979 καὶ ἐντεύθεν, ὁ φόρος καταβάλλεται τὴν πρώτην Ἰουλίου τοῦ ἔτους τὸ ὁποῖον ἔπεται τοῦ φορολογικοῦ ἔτους εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ἡ θεβαίωσις.» καὶ

(β) διὰ τῆς ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου (1) αὐτοῦ ἀντικαταστάσεως τῆς τελείας δι' ἄνω τελείας, καὶ τῆς προσθήκης τῆς ἀκολούθου νέας παραγράφου:

«(γ) θάσει οίασδήποτε προσωρινής θεβαίωσης γενομένης συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Μέρους IV ἐν παντὶ ἔτει, διὰ δόσεων ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου, τὸ δὲ μεσολαβοῦν μεταξύ τῶν δόσεων χρονικὸν διάστημα δὲν ὑπερβαίνει τοὺς τρεῖς μῆνας.».

4. Τὸ ἄρθρον 36 τοῦ βασικοῦ νόμου τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐν τέλει τῆς ἐν τῷ ἔδαφίῳ (2) ἐπιφυλάξεως αὐτοῦ ἀντικαταστάσεως τῆς τελείας δι' ἄνω τελείας καὶ τῆς προσθήκης τῆς ἀκολουθοῦσας νέας ἐπιφυλάξεως :

Τροποποίησις
τοῦ ἀρθροῦ 36
τοῦ βασικοῦ
νόμου.

«Νοεῖται περαιτέρω ὅτι ἀπὸ τοῦ φορολογικοῦ ἔτους 1979 καὶ ἐντεῦθεν ὁ ἐξ 9% ἐτήσιος τόκος καταβάλλεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου τοῦ ἔτους τοῦ ἀμέσως ἐπομένου τοῦ φορολογικοῦ ἔτους εἰς τὸ ὅποιον ἀναφέρεται ἡ θεβαίωσις.».